

TYÖTTÖMYYSKYSYMYKSEN RATKAISEMINEN

OS tahdomme elää, täytyy meidän syödä. Tämä on luonnonlaki, jota emme pääse kiertämään. Elääksemme me tarvitsemme muutakin ei ainoastaan ravintoa. Me tarvitsemme vaateista, suojaa j.n.e. Elääksemme hyvin me tarvitsemme näitä tarpeita yllin kyllin ja vielä lisäksi me tarvitsemme paljon muuta, kuin ainoastaan sellaista, mikä on aivan välttämätöntä meille hengissä pysyäksemme.

Kapitalistisessa yhteiskunnassa on kaikki — ihmisten välttämättömät tarpeetkin — joittenkin yksilöiden, nim. omistavan luokan yksityisomaisuutta. Tämä omistava luokka on anastanut itselleen kaikki ihmisten välttämättömät elintarpeet ja on sen kautta päässyt paljon suuremman omistamattoman luokan ehdottomaksi hallitsijaksi.

Työläiset, jotka muodostavat omistamattoman luokan, voivat saada nykyisessä yhteiskunnassa välttämättömiä elintarpeitaan ainoastaan siten että antautuvat tämän omistavan luokan riistettäväksi, s.o. ryhtyvät tuottamaan sille sillä ehdolla, että saavat palkkana juuri sen verran mikä on välttämätöntä työläisille pysyäksään hengissä ja tuottokykuisenä.

Kapitalistien pyrkimyksenä on aina saada työläiset tuottamaan niin paljon kuin suinkin mahdollista ja tulemaan toimeen niin pienellä palkalla kuin mahdollista.

Tällainen tuotantojärjestelmä kehittää itsestään vussin ajan kuluttua tilanteen, jota sanotaan teollisuuspulaksi. Se johtuu siitä, että kun kapitalistit eivät voi itse kuluttaa kaikkea sitä elämän hyvyttä mitä he ovat työläisten työstä riistäneet ja kun työläiset eivät voi ostaa muuta kuin sen määrän mitä sillä rahasummalla saa, jonka he saavat palkkana niin tulee "liiktuotantoa" ja teollisuudet täytyy panna seisomaan ja työläiset joutuvat työttömiksi, mikä merkitsee samaa, kuin että he joutuvat asemaan jossa heiltä on kielletty elämän mahdollisuudet kokonaan.

Juuri parhaillaan on tuollainen teollisuus-seisaus vallitsevana. Se on ehkä täydellisin kuin yksikään edellisistä ja on se jatkunut yli vuoden ja näyttää tulevan jatkumaan aivan määräämättömään tulevaisuuteen.

Tällaisen tilanteen vallitessa tulee päivän polttavimmaksi kysymykseksi yleisen työttömyyden ratkaiseminen. Sitä harkitaan tietysti hartaammin niitten keskuudessa, jotka siitä joutuvat kärsimään, nim. työläisten keskuudessa. Työläisille se on elämäkysymys, joka täytyy tulla ratkaistuksi tavalla tai toisella, sillä se uhkaa miljoonia heidän jäseniään nälkäkuolemalla.

Kuitenkin tänä päivänä tätä kysymystä ratkaistaan, tai ainakin vakuutetaan koetettavan ratkaista, myöskin kapitalistien edustajien taholta, johonka voi huomata syyn olevan siinä, että kapitalistit pelkäävät työläisten itsenäistä toimintaa ja ratkaisua tässä samoin kuin kaikissa muissakin kysymyksissä. Kapitalistien taholta pelätään, että työläiset voisivat ratkaista tämän kysymyksen siten, että anastaisivat itselleen tuotantolaitosten kontrollin ja ryhtyisivät tuottamaan ainoastaan itselleen, s.o. hyödyllistä työtä tekeväälle luokalle. Tämä se on syy mikä pakottaa kapitalistitkin käytyreinsä kautta touhuamaan tässä työttömyyskysymyksen ratkaisemisessa.

Kapitalistien ratkaisu työttömyyskysymykselle

Kapitalistiluokan edustajat, "juoksupojat," joita esim. ovat valtioiden ja kuntain virkailijat, kapitalistilehtien toimittajat, papit y.m.s. ratkaisevat tavallisesti työttömyyskysymyksen lupauksilla jotka eivät koskaan toteudu. He kutsuvat koolle konferensseja pohtimaan työttömyyskysymystä, valitsevat toimikuntia toimimaan tilanteen huojentamiseksi, jakavat almuja, laittavat "häätäaputoita" j.n.e., jolla touhulla ei kuitenkaan koskaan ole osottautunut olevan muuta merkitystä, kuin se että työläiset on saatu esteetyksi itse toimimasta mitään omaksi pe-

lastukseksen. Työläiset saadaan pysymään rauhallisena siksi kuin tuhannet heistä, tuhansien jälkeen nääntyvät ja kuolevat nälkään odottaessaan heille annettujen ihania lupauksen toteutumista.

Kapitalistit ovat huutaneet kaikenlaisten äänitorviensa kautta kuinka muka ollaan "normaalitilanteeseen" nopeasti palautumassa, ja että esim. tavarain hinnat alkavat olla samassa kuin ne olivat 1913. Kuitenkin viralliset tilastot osoittavat, että tavarain hinnat yleisesti ovat vielä 49 prosenttia kalliimmat tänä päivänä, kuin v. 1913 ja että sellaiset tavarat joita työläiset välttämättömästi elämänsä ylläpitämiseksi tarvitsevat, ovat yli 70 prosenttia kalliimpia vielä nyt kuin ne olivat sanottuna vuonna. Tämän perusteella lasketaan että työläisten tulisi saada tänä päivänä vielä ainakin 60 prosenttia enemmän palkkaa kuin mitä he saivat v. 1913. Saammeko me sitä, työläistoverit?

Kapitalistien taholta selitetään usein myös, että teollisuusseisauksiin on syynä se, että työläiset vaativat niin suurta palkkaa, ettei työnantajain kannata pitää teollisuksia käynnissä. Kapitalistien sanomalehdissä vaaditaan jatkuvasti, että työläisten olisi tyydyttävä pienempään palkkaan, sekä yrittävä tuottaa enempi kuin ennen josta olisi sitten seurauksena tavaroiden hintain halventuminen, joten niille tulisi suurempi menekki j.n.e. Myönnettäköön, että tavarain hinta halpenisi sen johdosta kylläkin, mutta kun työläisten palkka pieneneisi, niin eihän he voisi ostaa niitä halpojakaan tavaroita enempää. Palkkojen alentaminen, työpäivän pidentäminen j.n.e. merkitsee työläisille heidän elintasonsa alentamista entistään kurjemmaksi, jolloin he eivät ole tilaisuudessa kuluttamaan tuotteita niin suuressa määrin kuin ennen ja kun tuotteille ei ole kuluttajia, niin siitä on seurauksena, että tarvitaan tuottaa entistään vähemmän, siis lisää työttömyyttä. Näin ollen tämä kapitalistien ja heidän kätyriensä touhu työttämyyskysymyksen ratkaisemiseksi on pyrkimystä ei työttömyyden poistamiseksi, mutta päinvastoin sen laajentamiseksi.

Työläiset avuttomia järjestymättöminä

Järjestymättöminä ovat työläiset kokonaan avuttomia turvaamaan itseään työttömiksi jouduttuaan, samoin kuin he ovat kykenemättömiä estämään vielä työssä ollessaankin kapitalistien kiristystoimenpiteitä. Järjestymättöminä on työläisten alistuttava nurkumatta niihin ehtoihin jotka hyvin järjestynyt riistäjäluokka heille asettaa. Siltä työläiseltä joka osottaa kapinallisuutta, kielletään oikeus työskentelyyn — oikeus välttämättömien elinehtojensa hankkimiseen. On siis tuomittu joko alistumaan tai kuolemaan nälkään.

Yleisen työttömyyden vallitessa, järjestymättöminä, ei työläisillä ole muuta keinoa työttömyyskysymyksen ratkaisulle, kuin tyytyä odottamaan kapitalistien antamien lupauksien toteutumista ja kuolla nälkään tässä autuaassa odotuksessa. Yksilöinä työläisillä ei ole sitä pakoittavaa voimaa, minä tehokas järjestäytyminen takaa, joten he ovat avuttomia työttömiksi jouduttuaan ja ovat tuomitut nääntymään. He ovat pakotettuja turvautumaan kurjaan armeliaisuuteen, rikollisuuteen j.n.e., sillä kapitalistiluokka ei huolehdi heidän toimeentulostaan, silloin jos se ei voi käyttää työläisiä riistoduilleen hyödyllisesti.

Vanhoilliset ammattijärjestöt ja "työväenpuolueet" kykenemättömiä turvaamaan työläisiä työttömyydeltä

Ammattiunionit, jotka ovat vastanneet tarkeitustaan työläisten taistelujärjestöinä silloin kuin kapitalistiluokka muodostui vielä keskenään kilpailevista pikkutuottajista, voivat vielä nytkin vaikka kapitalistiluokka on tehokkaasti järjestynyt, taata vissille osalle työväestöä pikkuparannuksia työsuh-teissa, silloin kuin teollisuudet ovat vilkkaassa käynnissä, mutta teollisuuspuolien aikana ovat ne voimattomia. Ne ovat voimattomia sen takia, että ne eivät kykene saamaan tehokasta työläisten yhtenäistä taistelua kapitalistiluokkaa vastaan. Niitten pyrkimyksenä ei ole yhteiskunnallinen val-lankumus, vaan ainoastaan taistelu "koh-

tuullisen päiväpalkan puolesta kohtuullisesta työstä." Ne tekevät työsopimuksia jotka estävät työläisten lähtemästä taisteluun silloin kuin taistelun voittamiselle olisi kaikkein parhaimmat mahdollisuudet. Niiden pyrkimyksenä ei ole seisauttaa koko teollisuutta, vaan taistelevat ne tavallisesti vaan yksi ammattiala kerrallaan, joten kapitalistiluokalle käy helpoksi taistelu kukistaa etenkin teollisuuspuolakautena jolloin työvoimaa on yllin kyllin saatavana. Yleisen työttömyyden vallitessa tekevät vanhoillisten ammattiunionien johtajat kaiken voitavansa lakkojen estämiseksi ja kehoittavat työläisiä alistumaan kapitalistien vaatimuksiin, että unio edes nimellisesti voitaisiin säilyttää.

Poliittiset "työväenpuolueet" ovat kokonaan voimattomia ratkaisemaan työttömyyskysymystä. Niiden menettelytapoihin tässä kysymyksessä kuuluu protestien, mielenosotusten y.m.s. toimeenpano joilla koetaan vaikuttaa hallitus- ja kunnallisvirkaileijain y.m. tekemään jotain työttömyyden lieventämiseksi. Ne myöskin kalastelevat työläisiä puolueisiinsa lupauksilla ja vakuutuksilla, että kun meidän omat miehet saadaan virkoihin j.n.e. niin kyllä työttömyys loppuu. Sitä samaahan lupaavat kaikki puolueet vaaliaikoina, mutta kun asiat on niin hullusti, että yhteiskuntataloutta ei hallita poliittillisten, vaan taloudellisten voimain tahdosta, niin politikoitsijat ovat voimattomia tekemään mitään muuta kuin sen mitä teollisuuksien kontrollissa oleva luokka määrää. Ei tule ollenkaan kysymykseen minkä nimisiä politikoitsijat ovat ja kuinka repäseväällä ohjelmalla he onnistuvat virkapaikat saavuttamaan, he kaikki tulevat olemaan kapitalistiluokan nöyriä palvelijoita niin kauvan kuin se hallitsee taloudellisesti.

Teollisuuksittain järjestäytymällä voimme ratkaista työttömyyskysymyksen

Työttömyyskysymys voidaan ratkaista ainostaan siten, että me palkkatyöläiset jär-

jestymme teollisuuksittain, valtaamme teollisuuksien kontrollin ja kukistamme kapitalismin. Se on ainoa keino ja työttömyyskysymys tulee sen avulla ratkaistua niin pian kuin suurin osa palkkatyöläisistä tämän tosiasian täydellisesti ymmärtää ja tuntee velvollisuudekseen liittyä taisteluun tämän päämäärän saavuttamiseksi. I. W. W. liitto on mailman vallankumouksellisten teollisuustyöläisten järjestö ja sen pyrkimyksenä on työväenluokan saattaminen teollisuuksien kontrolliin. Se on aloittanut taistelun kuuden tunnin työpäivän puolesta joka merkitsee sitä, että työttömille työläisille saataisiin pikaista apua — työtä ja leipää. Tämä taistelu on vaan yksi välttämätön väliaste ja lopullinen päämäärä on työläisten hallitsema teollinen yhteiskunta, jonka piirustukset sillä on jo järjestömuodossaan ja jota se rakentaa "vanhan kuoren sisällä" siten että se kokoo tuottajain armeijaa tarkoituksella hävittää kapitalistinen tuotantojärjestelmä ja vallata yhteiskunnallinen tuotanto ja jako työväenluokan haltuun.

Siis palkkatyöläistoverit. Jos työttömyyskysymyksen pikainen ratkaiseminen meille palkkatyöläisille kaikkein edullisimmalla tavalla on todella teille sydämen asia, jos se on teille elinkysymys, jos te haluatte lopettaa omat ja työläistoverienne kärsimykset, jos tahdotte vapautua työttömyydestä ja pelastua uhkaavalta nälkäkuolemalta, niin liittykää I. W. W. liittoon ja tehkää voitavanne, että tuhannet ja miljoonat toverimme saataisiin siihen pian liittymään. I. W. W. on meidän palkkatyöläisten todellinen taistelujärjestö ja me voimme siihen järjestyneinä käyttää kaikkia keinoja ja mitkä milloinkin osottautuvat kaikkein tehokkaimmiksi taistellesamme itsemme vapauttamiseksi ja kapitalistiluokan kukistamiseksi.